

1. Obiekt

KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI

2. Czas powstania

kon. XIII -
poł. XVI w.

3. Miejscowość

K O R Y T O W O

4. Adres Korytowo
73-222 Suliszewo

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo gorzowskie

gmina Choszczno pow. CHOSZCENSKI

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Kürtow (do 1945 r.)
Kürtow

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo szczecińskie

powiat Choszczno

8. Właściciel i jego adres

Kuria Metropolitalna Szczecińsko-
Kamieńska, ul. Królowej Korony
Polskiej 28e, 70-485 Szczecin

9. Użytkownik i jego adres

Parafia Rzym.-Katolicka p.w.
Św. Maksymiliana Marii w WARDYNIU
73-200 Choszczno

10. Rejestr zabytków

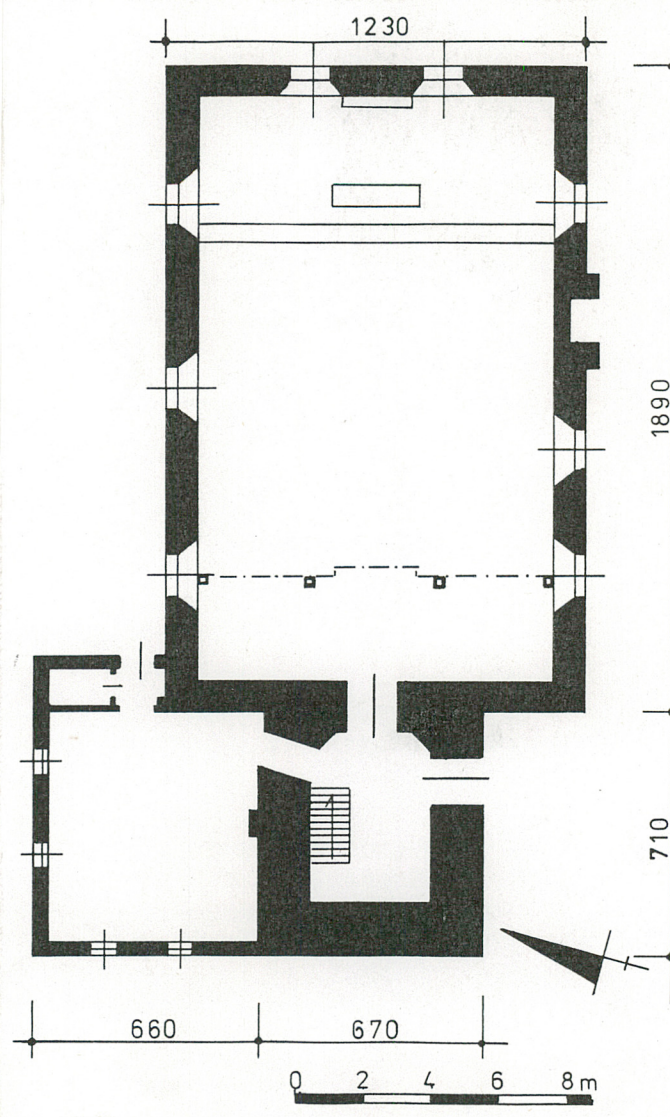
Nr ~~288~~ 286 data 18.06.1958 r.
A-651

1.

kon. XIX w.

O r i e n t a c j a

Korytowo to stosunkowo duża wieś słoicka położona w półn-wschodniej części woj. gorzowskiego, oddalona ok. 10 km na połud-wschód od Choszczna (siedziby UMIG). Sąsiednie miejscowości to: od zachodu (3 km) Raduń; od wschodu (5 km) Kołki; od połud-zachodu (3 km) Wardyń. Wieś usytuowana przy lokalnej drodze, łączącej sąsiednie miejscowości z Choszcznem.

Rozplanowanie przestrzenne wsi w formie wielodrożnicy, stanowiącej pochodną średniowiecznego układu miejskiego. W północnej części wsi rozlokowany jest zespół pałacowo-parkowy oraz podwórze folwarczne.

S y t u a c j a

Kościół filialny p.w. św. Stanisława Kostki zlokalizowany jest w półn-zachodniej części wsi, w bezpośrednim sąsiedztwie zespołu pałacowego. Działka siedliskowa niewielka, pięcioboczna, wygrodzona współczesną siatką (jedynie od południa murem kamiennym); wjazd od wschodu przez 2-skrzydłową bramę oraz od północy przez 1-skrzydłową furtkę.

Kościół posadowiony pośrodku działki, stanowi jedyny element kompozycji architektonicznej; przy ścianie wschodniej ustawiony współczesny krzyż misyjny. Po południowej stronie kościoła znajduje się lipa o cechach pomnikowych, zaś wokół działki - od północy i wschodu - szpalery kasztanowców.

M a t e r i a ł , t e c h n i k a , k o n s t r u k c j a

Posadowienie: obiekt osadzony na podmurówce z kamieni polnych, zlicowanej z murem ścian obwodowych. Zakrystia posadowiona na ławach betonowych.

Ściany: obwodowe korpusu nawowego murowane z głazów narzutowych (wiązaną cyklopową i poligonalną), tynkowane na gładko i bielone (od wewnątrz), o przekroju w przyziemiu ok. 100 cm. Szczyty wykonane z cegły gotyckiej (wraz z XIX-wiecznymi uzupełnieniami), o dekoracyjnym opracowaniu szczytu wschodniego (lizeny, sterczyny, łuki, główki). Otwory okienne również opracowane cegłą ceramiczną.

Ściany wieży wykonane z nieregularnych głazów narzutowych i tłucznia ceglano-kamiennego, o przekroju w przyziemiu do 150 cm. W dolnych partiach ścian wieży dominuje budulec kamienny, zaś w części górnej (a także w obrębie narożników i obramień otworów okiennych) cegła ceramiczna. Zewnętrzne powierzchnie ścian nietynkowane (za wyjątkiem ścian południowej, pokrytej analogicznym tynkiem jak korpus nawowy), zaś od środka - w obrębie przyziemia - wyłożone klepkową boazerią. Od II do połowy III kondygnacji wieży wprowadzona wewnętrzna konstrukcja słupowo-belkowa.

Ściany zakrystii murowane z pustków siporeksu, tynkowane na gładko i bielone.

Stropy: sala kościelna nakryta stropem drewnianym, belkowym, wyprawionym na gładko (z deskowym pułapem i podsufitką na matach trzcinowych); belki stropowe spięte od strychu dwoma podciągami.

Analogiczny strop występuje w przyziemiu wieży; na wyższych kondygnacjach belkowe nagie. W zakrystii strop żelbetonowy.

cd. wkładka nr 1

H i s t o r i a

Fundacja kościoła w Korytowie wiąże się z joannitami, którzy założyli komturę oraz wzniesli zamek.

Ewidencjonowany kościół wzniesiony został - prawdopodobnie - pod kon. XIII w., jako fundacja von Wedlów, choć istnieją hipotezy o wcześniejszej metryce obiektu (z pocz. XIII w.) i związkach z joannitami.

W średniowieczu Korytowo było siedzibą parafii, a od reformacji (po 1539 r) do parafii korytowskiej należały kościoły w Rzecku i Rakowie.

W 2 poł. XVI w. doszło do rozbudowy kościoła, który otrzymał nową, wczesnorenansową formę architektoniczną, czytelną w sposobie ukształtowania szczytów i wieży; w owym czasie patronami kościoła byli Jerzy i Johan von Goltz. Datowanie to potwierdza także fundacja nowego ołtarza, wykonanego w 1588 r.

W 1 poł. XVIII w. zmieniono zwieńczenie hełmu wieży (z namiotowego na hełm z latarnią); prace te wykonano przed 1732 r., ponieważ w tym roku zawieszono nowy dzwon.

W 2 poł. XVIII w. przeprowadzono konserwację ołtarza głównego, polegającą na zmianie zwieńczenia oraz przemalowaniu szafy; prace te wykonano w 1782 r., o czym świadczy zachowana do dziś inskrypcja.

W 1861 r., po przejęciu majątku korytowskiego, rodzina von Schlieffenów zrzekła się patronatu nad kościołem.

W 1880 r. miejscowa gmina ewangelicka zakupiła (za 1.200 talarów) nowe organy. Swe dochody parafia czerpała jedynie ze 115 morgowego gospodarstwa.

c.d. wkładka nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 3.200 m³ (w tym korpus nawowy ok. 2.100 m³)</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa zabudowy</p> <p>333,0 m² (w tym korpus nawowy 232,5 m²)</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół katolicki, następnie ewangelicki.</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół rzym.-katolicki</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Po 1945 r. kościół był kilkakrotnie remontowany:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ok. 1960 r. - wymiana pokrycia dachowego, opaski betonowej wokół ścian obwodowych, usunięcie ambony i stalli; - 1984-86 r - zlikwidowanie kotłowni, zamurowanie wejścia do krypty, ułożenie nowej posadzki (na miejscu podłogi deskowej), zamurowanie wejścia w ścianie południowej, nowa instalacja elektryczna, otynkowanie południowej elewacji wieży; - 1986-87 - dobudowano salkę katechetyczną; - 1987 r. - konserwacja ołtarza głównego. 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Ogólny stan techniczny techniczny jako średnio zadowalający, przy czym poszczególne elementy wykazują zróżnicowany stopień zużycia.</p> <p>Najbardziej zagrożona konstrukcja hełmu wieży: przegnite słupy nośne i deski zapierzenia, skorodowana pokrycie z blachy cynkowej.</p> <p>Zawilgocone ściany obwodowe korpusu nawowego, szczególnie w szczytach (w przyziemiu) i na wysokości korony murów.</p> <p>Nieznacznie zawilgocona więźba dachowa.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Ewidencjonowany kościół to średniowieczna, kamienna świątynia gotycka, stanowiąca dominantę historycznego układu przestrzennego, a także element zabudowy o wartościach zabytkowych. Obiekt wpisany do rejestru zabytków i wszelkie prace budowlane winny być konsultowane z PSOZ w Gorzowie Wlkp. Bezwzględnej ochronie podlegają wszystkie elementy historycznie ukształtowanej formy architektonicznej.</p> <p>Remontu wymaga hełm wieży, w tym wzmocnienie konstrukcji i wymiana pokrycia. Należy również osuszyć ściany korpusu nawowego. Wskazana renowacja elewacji, z ewentualnym odsłonięciem kamiennego lica lub wprowadzenie cienkiego tynku wapienno-cementowego z pobiałą.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Państwowe w Poznaniu, Akta Rejencji w Pile, sygn. 9258, 9259, 9264.

22. Biblioteka

K. Berg, Arnswalde im XVI Jahrhundert. Schriften des Vereins für Geschichte der Neumark, Landsberg 1902.

M. Borkowska. Korytowo - kościół filialny p.w. św. Stanisława Kostki, ołtarz. Dokumentacja historyczna - maszynopis, Sz-n 1987.

L. Gollmert, Neumärkisches Landbuch Markgraf Ludwigs des Alten von Jahre 1337, Frankfurt a.O. 1862.

K. Kalita-Skwirzyńska, Korytowo - kościół p.w. św. Stanisława Kostki. Program prac konserwatorskich - maszynopis, Sz-n 1995 r.

W. Schumacher, Wanderungen und Streifzüge durch Kreis Arnswalde, Arnswalde 1937.

F. Wolff, Die Glocken der Provinz Brandenburg, Berlin 1920.

Ziemia Choszczeńska - przeszłość i teraźniejszość. Praca zbiorowa pod red. St. Laska, Szczecin 1976.

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Mapa sztabowa wsi Korytowo (Krutów) z kon. XIX w. - kserokopia ze zbiorów PSOZ w Gorzowie Wlkp.

24. Uwagi różne

Karch ewid. A nr 606

25. Opracował

tekst mgr Waldemar Witek, BSiDK Sz-n, 05.1996 r.

imię, nazwisko, data, podpis

plany, rysunki mgr Waldemar Witek, BSiDK Sz-n, 05.1996 r.

imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. mgr Cezary Nowakowski, BSiDK Sz-n, 04.1996 r.

imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów PSOZ w Gorzowie Wlkp.

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

Państwowa Służba Ochrony Zabytków

ODZIAŁ W OBRĘBIE

6 Gorzów Wlkp.

tel./fax 223-612, 215-295

Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr Władysław Chrostowski

27. Załączniki

4 wkładki

1. Miejscowość K O R Y T O W O	2. Obiekt (jak w karcie) KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, sytuacja, foto
-----------------------------------	--	---

c.d. rubr. nr 12

W latach 1935-37 przeprowadzono remont generalny kościoła (w związku z rocznicą 700-lecia Korytowa): założono instalację poddytnkową, wzmocniono uszkodzoną konstrukcję i pokrycie hełmu wieży, wymieniono pokrycie korpusu nawowego, otynkowano ścianę południową, zlikwidowano kruchtę, w krypcie założono kotłownię centralnego ogrzewania, odnowiono wnętrze, wykonano konserwację ołtarza, ambony i stali.

Do końca II wojny światowej kościół w Korytowie był siedzibą parafii ewangelickiej, należącej do inspektoratu choszczeńskiego.

Dnia 18.11.1945 r. kościół został poświęcony jako świątynia rzymsko-katolicka p.w. św. Stanisława Kostki. Pierwotnie kościół wchodził w skład parafii w Raduniu; od 1988 r. przyłączony do parafii w Wardyniu.

opis ← Kościół w Korytowie to niewielka świątynia salowa, bez architektonicznie wyodrębnionego prezbiterium, z równowieczną wieżą. W sensie architektoniczno-stylistycznym jest to obiekt wielofazowy, którego zręby (ściany wieży i nawy) ukształtowane zostały w okresie od kon. XIII do poł. XV w. (gotyckie), z wczesnorennesansowym szczytem wschodnim (2 poł. XVI w.), barokowym hełmem wieży (1 poł. XVIII w.) oraz XIX-wiecznymi otworami okiennymi.

c.d. rubr. nr 13

Więźba dachowa: korpusu nawowego historycznie wtórna (z licznymi nawarstwieniami), o zróżnicowanych przekrojach i sposobie obróbki budulca. Jest to konstrukcja krokwiowo-jętkowa (dwa poziomy jętek) ze zdwojonym (asymetrycznym) układem podwójnych podpór stolcowych oraz pojedynczym stółcem między jętkami. Na całej powierzchni dachu rozmieszczone są cztery, pełne wiązary dachowe, wzmocnione mieczami, zastrzałami i rozporami. Do dolnych części krokwi nabite są krótkie przypustnice, powodujące lekkie załamanie połaci dachowych.

Konstrukcja hełmu wieży drewniana, wsparta na belkowej kratownicy, ułożonej na koronie ścian obwodowych. Latarnia utworzona z 8 słupów i zwieńczona ostrosłupową iglicą, wykonaną z promieniście ustawionych krokwi, wspartych na słupie środkowym.

Nad nową zakrystią więźba krokwiowo-płatwiowa.

Pokrycie: połaci korpusu nawowego i zakrystii stanowi cementowa dachówka zakładkowa; na linii kalenicy wyłożone cementowe gasiory. Hełm wieży pokryty blachą cynkową, ułożoną z prostokątnych arkuszy.

Posadzki, podłogi: w obrębie sali współczesna posadzka z płytek ceramicznych; w obrębie prezbiterium posadzka betonowa. W wieży podłogi deskowe. W zakrystii posadzka betonowa z płytkami PCV.

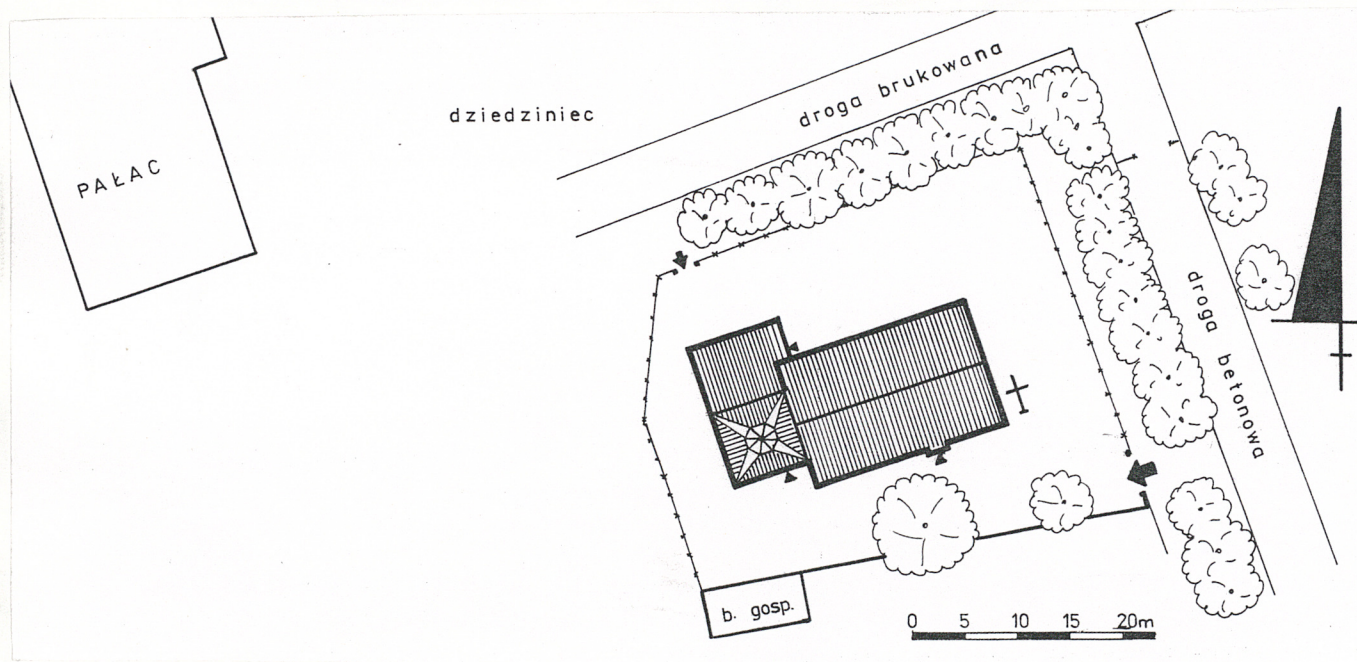
Schody: na emporę ustawione w obrębie wieży - jednobiegowe, policzkowe, ze szczeblinową balustradą; wyżej również

Wkładkę założył: mgr W. Witek, 05.1996 r.

c.d. wkładka nr 2

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Gorzowie Wlkp.
Opr. BSIX Sz-n, ul. Jagiełły 9a/11, tel. 489-076

Wzór ODZ 1978 r.

1. Miejscowość K O R Y T O W O	2. Obiekt (jak w karcie) KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, foto
-----------------------------------	--	---

c.d. rubr. nr 13

schody policzkowe, jednobiegowe.

Okna: korpusu nawowego o bezbarwnym przeszkleeniu z rombowych szybek oprawionych w ołów, a krawędzie obwiedzione kolorowymi pasami; okna wzmocnione poziomymi (metalowymi) wiatrownicami. Otwory okienne o jednorodnej formie i wystroju - w kształcie stojących prostokątów, przesklepionych od zewnątrz ostrołukowymi nadprożami, zaś od środka łukami odcinkowymi, rozglifione do środka. W szczycie wschodnim (na poddaszu) umieszczone dwa okna krosnowe, w metalowych ramach, stałe, z drobnym podziałem szczeblinowym.

W obrębie wieży (na 3-kondygnacji) otwory zgrupowane w formie biforium, rozglifione do środka; bez przeszkleń. Latarenia wieży bez stolarki lub zapierzenia deskowego.

W nowej zakrystii okna krosnowe, w metalowych ramach z podziałem szczeblinowym, stałe lecz z uchylnymi (środkowymi) kwaterami.

Drzwi: zróżnicowana pod względem typologicznym i chronologicznym; większość wykonana po 1945 r. Otwór drzwiowy w ścianie południowej został od wewnątrz zamurowany (l. 80-te XX w.), przy czym zachowano płycinowe skrzydła oraz witrażowe nadświetle. Drzwi do wieży (obecnie główne wejście do kościoła) 2-skrzydłowe, klepkowe, zawieszone na pasowych zawiasach; górne krawędzie skrzydeł wyprofilowane w formie łuku pełnego - analogicznie jak nadproża.

Drzwi do zakrystii 1-skrzydłowe, kasetonowe, zawieszone na trzpieniowych zawiasach.

Drzwi wewnętrzne jedno lub dwuskrzydłowe, klepkowe.

R z u t

Korpus nawowy założony został na planie prostokąta, zorientowanego na osi W-E, o wymiarach 1890 x 1230 cm; front pierwotnie skierowany w kierunku południowym. Przy zachodniej ścianie szczytowej wyprowadzona jest czworoboczna wieża, o wymiarach zewnętrznych 710 x 670 cm. Do północnej ściany wieży i fragmentu ściany nawy dostawiona jest wtórna zakrystia, założona na planie wieloboku o wymiarach 660 x 880 x 390 cm.

Wnętrze kościoła dostępne od zachodu (przez przyziemie wieży i drzwi w ścianie południowej). Do zakrystii prowadzą drzwi zewnętrzne, umieszczone w ścianie wschodniej.

B r y ł a

Ewidencjonowany kościół jest obecnie obiektem trzybryłowym, składającym się z: 1) korpusu nawowego w formie leżącego prostopadłościanu, nakrytego wysokim dachem 2-spadowym; 2) wieży - o kształcie stojącego prostopadłościanu, zwieńczonego

Wkładkę założył: mgr. W. Witek, 05.1996 r.

c.d. wkładk nr 3

Miejsce przechowywania negatywów: ..PSOZ w Gorzowie Wlkp....
Opr. BSIX Sz-n, ul. Jagiełły 9a/11, tel. 489-076

Wzór ODZ 1978 r.

3.

4.

1. Miejscowość K O R Y T O W O	2. Obiekt (jak w karcie) KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, foto
-----------------------------------	--	---

c.d. rubr. nr 13

nego zestopniowanym hełmem (z latarnią i ostrosłupową iglicą); 3) zakrystii - w formie nieregularnego wielościanu, nakrytego wysokim dachem pulpitowym.

Wysokość całkowita korpusu nawowego wynosi ok. 1250; stosunek wysokości ścian do wysokości dachu jak 5:6. Kościół jest obiektem jednokondygnacyjnym, częściowo podpiwniczonym (pod prezbiterium znajduje się krypta, w l. 30-tych XX w. zaadaptowana na kotłownię; obecnie nieużytkowana), z jednoprzestrzennym poddaszem.

Wysokość całkowita czterokondygnacyjnej wieży wynosi ok. 2700 cm; stosunek wysokości ścian do wysokości hełmu jak 7:6. Nowa zakrystia jest obiektem parterowym, o wysokości ok. 850 cm.

E l e w a c j e

W sensie architektonicznym jest to kościół gotycki, z wczesnorenesansowym szczytem wschodnim, barokowym hełmem wieży oraz XIX-wiecznymi otworami okiennymi.

Elewacja południowa 4-osiowa, rytmiczna, zaakcentowana ceglanym (stylizowanym) portalem, zwieńczonym trójbocznym pseudo-frontonem. Elewacja północna 3-osiowa, lustrzanie symetryczna, bez elementów stylowych. Elewacja wschodnia o dekoracyjnym opracowaniu, stanowi charakterystyczny element kościoła korytowskiego. Elewacja o podziale 2-osiowym, z ceglanym obramieniem otworów okiennych. Szczyt rozwiązany na polu trójkąta równoramiennego, ze zestopniowanym układem blend arkadowych, wyznaczonych przez ceglane lizeny i łuki. W zwieńczeniu szczytu umieszczone są ceglane sterczynki. W tynkowanych blendach arkadowych umieszczone są dwa otwory okienne. Łuki arkad wsparte na ozdobnych główkach (maskach); w kolistych blendach analogiczne główki, do których dodano skrzydła.

Faktura elewacji korpusu nawowego wtórnie zniekształcona (zdewaloryzowana); obecnie w formie gładkiego tynku cementowo-wapiennego.

Elewacje masywnej wieży z odsłoniętym wątkiem i fakturą muru kamienno-ceglanego (za wyjątkiem ściany południowej), zaakcentowana barokowo-klasycystycznym hełmem z ośmioboczną latarnią. Na wysokości trzeciej kondygnacji występuje 2-osiowy (biforialny) podział elewacji.

W n ę t r z e

Wnętrze kościoła składa się z: 1) sali kościelnej, w ramach której wydzielone jest prezbiterium; 2) kruchty - w przyziemiu wieży; 3) zakrystii - dobudowanej w przestrzeni między wieżą i szczytem zachodnim. Wszystkie pomieszczenia są wewnętrznie skomunikowane.

mgr W. Witek, 05.1996 r.
Wkładkę założył:

c.d. wkładka nr 4

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Gorzowie Wlkp.
Opr. BSIX Sz-n, ul. Jagiełły 9a/11, tel. 489-076

Wzór ODZ 1978 r.

5.

6.

7.

1. Miejscowość K O R Y T O W O	2. Obiekt (jak w karcie) KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. ŚW. STANISŁAWA KOSTKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) tekst, foto
-----------------------------------	--	---

c.d. rubr. nr 13

Po 1945 r. kościół został ponownie dostosowany do wymogów świątyni rzymsko-katolickiej; przy czym aranżacja wnętrza nie uległa zasadniczym zmianom. Zachowano część historycznego (pierwotnego) wyposażenia (ołtarz, empora, ławki), zaś usunięto stalle, ambonę oraz parawan wydzielający wejście do krypty (kotłowni). W obrębie prezbiterium wprowadzono nowe elementy posoborowego wyposażenia (stół liturgiczny, lektorium).

Empora organowa o głębokości ok. 300 cm, wsparta na 4 słupach, na których ułożone są belki nośne oraz zestopniowana konstrukcja podłogi empory; słupy o przekroju czworobocznym, sfazowane i profilowane (w części przykapitelowej). Balustrada pełna, z pseudokoszem części w części środkowej i płycinowym licem (układ blendowo-arkadowy).

Wyposażenie

W kościele korytowskim zachowało się kilka elementów zabytkowego wyposażenia:

- wczesnorennesansowy ołtarz główny (pentaptyk) - ufundowany w 1588 r. przez rodzinę von Goltz, a wykonany przez Devida Prevsa. Jest to ołtarz szafkowy z górną nadstawą, bez predelli, ozdobiony uszakami. Otwarta szafa ołtarza przedstawia grupę Ukrzyżowania, postacie św. Piotra i św. Pawła oraz scenę Zwiastowania; całość polichromowana. Na rewersach skrzydeł środkowych i na awersach skrzydeł bocznych znajduje się 8 malowideł tablicowych, ze scenami pasyjnymi.
- dzwon spiżowy o średnicy 63 cm - zawieszony na trzeciej kondygnacji wieży - ufundowany w 1732 r. przez rodzinę von Goltz, a wykonany przez Henryka Schella. Dzwon zawieszony na drewnianym łożu, zamontowanym na kozłowej, trzyprzęsłowej dzwonnicy. Pierwotnie zawieszono tu były jeszcze dwa dzwony: o średnicy 85 cm, odlany w 1883 r. i o średnicy 108 cm, odlany w 1904 r.
- ławki - drewniane, o profilowanych policzkach, wykonane w l. 30-tych XX w.

Instalacje

Elektryczna 220 V i wod-kan.; co - nieczynne.

Wkładkę założył: mgr W. Witek, 05.1996 r.

VERTE !

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ w Gorzowie Wlkp.
Opr. BSIDK Sz-n, ul. Jagiełły 9a/11, tel. 489-076

Wzór ODZ 1978 r.

Spis fotografii:

1. Korytowo - kościół filialny - widok ogólny od połud-wschodu
2. -:- - elewacja południowa
3. -:- - elewacja północna
4. -:- - widok ogólny od zachodu
5. -:- - dekoracyjne opracowanie szczytu wschodniego
6. -:- - wnętrze, widok ogólny w kierunku ołtarza
7. -:- - wnętrze, widok ogólny w kierunku empory
8. -:- - ołtarz główny - tryptyk
9. -:- - ołtarz główny - pentaptyk

8.

9.